

PODOBAJĄCY SIĘ (5) *part praes act*

się (3), sie (2).

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w podobać się); a jasne.

sg m A podobaający się (1). ◇ f I podobaającą się (2). ◇ n N podobając(e) się (1). ◇ pl N m pers podobaający się (1).

Sł stp s.v. podobać się, Cn notuje, Linde s.v. podobać się.

Uważany za kogoś lub coś wartościowego, słusznego; godny pochwały, miły; acceptus, dulcis, favorabilis, gratiosus, gratus, iucundus, pergratus, periucundus, plausibilis, probabilis Cn [komu] (5) : Pánie Boże moy [...] rácz mi dáć [...] żywot tobie fię podobáiący LatHar 23.

Wyrażenia: »(Panu) Bogu się podobaający« [szyk 2:1] (3): WujJud 233v; RejPosWstaw [110³]; Stawcie ciáá fwe ofiárą żywą/ świętą/ Bogu fię podobáiącą. SkarKaz 121b.

»sobie się sam podobaający« (1): A inne ktorzy tey głowney fuccefyey nie máią/ [...] ktorzy zle trzymáią/ dzielą fię/ pyśni/ y fobie fię fami podobáiący SkarJedn 32.

Cf PODOBAĆ SIĘ

RS